

31970R1107

15.6.1970

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 130/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 1107/70

z dnia 4 czerwca 1970 r.

w sprawie przyznawania pomocy w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 75, 77 i 94,

uwzględniając decyzję Rady z dnia 13 maja 1965 r. ⁽¹⁾ w sprawie harmonizacji niektórych przepisów wpływających na konkurencję w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej, w szczególności jej art. 9,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Zgromadzenia ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

zniesienie różnic mogących zakłócić warunki konkurencji na rynku transportu jest zasadniczym celem wspólnej polityki transportowej;

w tym celu właściwe jest ustanowienie niektórych zasad dotyczących przyznawania pomocy w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej w zakresie, w którym pomoc taka w sposób szczególny dotyczy działalności tego sektora;

artykuł 77 stwierdza, że zgodna jest z Traktatem pomoc, która odpowiada potrzebom koordynacji transportu lub jeśli stanowi zwrot za wywiązanie się z niektórych świadczeń nierozdzielnie związanych z pojęciem usługi publicznej;

rozporządzenia Rady (EWG) nr 1192/69 i 1191/69 ⁽⁴⁾ z dnia 26 czerwca 1969 r. ustanowiły wspólne zasady i procedury płatności wyrównawczych wynikających odpowiednio z normalizowania rachunkowości przedsiębiorstw kolejowych i rekompensat w odniesieniu do obciążeń finansowych wynikających z zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej;

konieczne staje się sprecyzowanie, nieujętych w niniejszym rozporządzeniu, przypadków i okoliczności, w jakich Państwa Członkowskie mogą podjąć środki koordynacyjne lub nałożyć zobowiązania nierozdzielnie związane z pojęciem usługi publicznej, w tym również udzielać pomocy zgodnie z art. 77 Traktatu;

na mocy art. 8 decyzji Rady z dnia 13 maja 1965 r., państwo i władze publiczne powinny się wywiązywać ze swoich płatności wobec przedsiębiorstw kolejowych, objętych regulami wspólnotowymi; płatności dokonane dlatego, że harmonizacja, określona w art. 8, jeszcze nie została przeprowadzona, powinny zostać wyłączone z przepisów niniejszego rozporządzenia, określających kompetencje Państw Członkowskich przy podejmowaniu środków koordynacyjnych lub nakładaniu zobowiązań nierozdzielnie związanych z pojęciem usługi publicznej, która obejmuje przyznawanie pomocy na mocy art. 77 niniejszego Traktatu;

z powodu szczególnego charakteru tych płatności wydaje się właściwe, zgodnie z art. 94 Traktatu, aby ustanowić specjalną procedurę w celu informowania Komisji o takich płatnościach;

pożądane jest, aby nie stosować niektórych przepisów niniejszego rozporządzenia do środków podjętych przez Państwa Członkowskie przy realizacji systemu pomocy, co do którego Komisja przyjęła już stanowisko zgodnie z art. 77, 92 i 93 Traktatu;

w celu wsparcia Komisji przy badaniu pomocy przyznanej dla transportu, należy stworzyć przy Komisji komitet doradczy, składający się z ekspertów, powołanych przez Państwa Członkowskie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznawanej w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej, w takim zakresie, w jakim pomoc ta jest związana w ściśle określony sposób z działalnością w ramach tego sektora.

Artykuł 2

Artykuły 92–94 Traktatu stosują się do pomocy przyznawanej w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej.

⁽¹⁾ Dz.U. 88 z 24.5.1965, str. 1500/65.

⁽²⁾ Dz.U. 103 z 2.6.1967, str. 2050/67.

⁽³⁾ Dz.U. 178 z 2.8.1967, str. 18.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 156 z 28.6.1969, str. 1.

Artykuł 3

Bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia Rady (EWG) nr 1192/69 z dnia 26 czerwca 1969 r. w sprawie wspólnych zasad normalizujących rachunkowość przedsiębiorstw kolejowych oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 z dnia 26 czerwca 1969 r. w sprawie działania Państw Członkowskich dotyczącego zobowiązań związanych z pojęciem usługi publicznej w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej, Państwa Członkowskie nie podejmują żadnych środków koordynacyjnych ani nie nakładają zobowiązań związanych z pojęciem usługi publicznej, która obejmuje przyznanie pomocy na podstawie art. 77 Traktatu, z wyjątkiem następujących przypadków lub okoliczności:

1. Koordynacja transportu:

- a) w momencie, kiedy pomoc przyznana przedsiębiorstwu kolejowemu, nieobjęta rozporządzeniem (EWG) nr 1192/69 jest przeznaczona jako rekompensata za dodatkowe obciążenia finansowe, nakładane na te przedsiębiorstwa w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami transportowymi i które zaliczają się do jednej z rubryk normalizacji, wymienionych w tym rozporządzeniu;
- b) do chwili wejścia w życie wspólnych zasad w sprawie podziału kosztów infrastruktury, tam gdzie pomoc jest przyznana przedsiębiorstwom, które muszą ponosić wydatki związane z infrastrukturą, z której korzystają, podczas kiedy inne przedsiębiorstwa nie podlegają takiemu obciążeniu. Przy określaniu wysokości sumy pomocy przyznanej w ten sposób należy wziąć pod uwagę te koszty infrastruktury, których nie muszą ponosić konkurencyjne środki transportu;
- c) w momencie, kiedy celem pomocy jest promowanie:
 - badań nad bardziej oszczędnymi formami transportu i technologii dla całej Wspólnoty, albo
 - rozwoju bardziej oszczędnych form transportu i technologii dla całej Wspólnoty,

Pomoc taka będzie ograniczona do etapu badawczo-rozwojowego i może nie obejmować handlowego wykorzystania takich form transportu i technologii;

- d) do chwili wejścia w życie reguł wspólnotowych w sprawie dostępu do rynku transportu tam, gdzie pomoc jest przyznawana jako środek tymczasowy i wyjątkowy w celu usunięcia, w ramach części planu reorganizacji, przerostów zdolności przewozowej, powodujących poważne problemy strukturalne, przyczyniając się do efektywniejszego zaspokojenia potrzeb rynku transportu.
2. Zwrot za wywiązywanie się z niektórych zobowiązań właściwych dla pojęcia usługi publicznej:

do chwili wejścia w życie stosownych reguł wspólnotowych, w momencie kiedy dokonano płatności wobec przedsiębiorstw kolejowych, drogowych oraz transportu w żegludze śródlądowej w ramach rekompensaty zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych nałożonych na nie przez państwo lub władze publiczne i obejmujące albo:

— zobowiązania taryfowe nieobjęte definicją podaną w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 1191/69; albo

— przedsiębiorstwa transportowe lub działalności, do których rozporządzenie nie ma zastosowania.

3. Bez uszczerbku dla przepisów art. 75 ust. 3 Traktatu, Rada stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji może zmienić wykaz podany w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 4

Do chwili wejścia w życie reguł wspólnotowych przyjętych na podstawie art. 8 decyzji Rady z dnia 13 maja 1965 r. i bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia (EWG) nr 1191/69 i rozporządzenia (EWG) nr 1192/69, przepisy art. 3 nie mają zastosowania do płatności państwa i władz publicznych wobec przedsiębiorstw kolejowych, podjętych z powodu jakiegokolwiek niepowodzenia w osiągnięciu harmonizacji, jak określa art. 8, zasad regulujących rozliczenia finansowe między przedsiębiorstwami kolejowymi i państwami, celem takiej harmonizacji jest finansowa niezależność tych przedsiębiorstw.

Artykuł 5

1. Informując Komisję, zgodnie z art. 93 ust. 3 Traktatu, o planach przyznania lub zmiany pomocy, Państwa Członkowskie przesyłają Komisji wszystkie informacje niezbędne do ustalenia, że taka pomoc jest zgodna z przepisami niniejszego rozporządzenia.

2. Pomoc, określona w art. 4, jest wyłączona z procedury przewidzianej w art. 93 ust. 3 Traktatu. Szczegóły takiej pomocy są przekazywane Komisji w postaci oceny na początku każdego roku i później, w postaci sprawozdania, po zakończeniu roku budżetowego.

Artykuł 6

Niniejszym powołuje się komitet doradczy przy Komisji; komitet pomaga Komisji w badaniu pomocy przyznanej w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej. Przewodniczącym Komitetu jest przedstawiciel Komisji; komitet składa się z reprezentantów każdego Państwa Członkowskiego. Zawiadomienie o zebraniu komitetu jest doręczane nie później niż 10 dni przed terminem i zawiera szczegółowy porządek dzienny. Okres ten można skrócić w nagłych wypadkach. Działanie komitetu podlega art. 83 Traktatu.

Komitet może badać i rozstrzygać o wszystkich kwestiach dotyczących niniejszego rozporządzenia i wszystkich innych przepisach o przyznawaniu pomocy w sektorze transportu.

Komitet informowany jest o charakterze i wysokości kwot pomocy przyznanej przedsiębiorstwom transportowym oraz, ogólnie, o wszystkich istotnych szczegółach dotyczących takiej pomocy zaraz po zgłoszeniu się tych ostatnich do Komisji zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Przepisy art. 3 nie mają zastosowania do środków podjętych przez Państwo Członkowskie w celu wprowadzenia systemu pomocy, co do którego Komisja przyjęła już stanowisko, na podstawie art. 77, 92 i 93 Traktatu.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 4 czerwca 1970 r.

W imieniu Rady
A. BERTRAND
Przewodniczący
